

Viete, čo to znamená? Jednoduchý preklad z latinčiny by bol „Bežím, teda som šťastný.“ Ale pre nás je to od tohto leta „Bežím, teda som FELIX“.

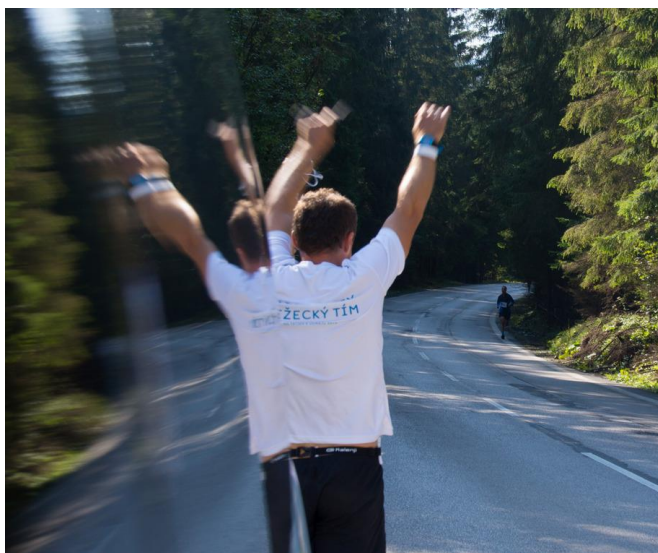
FELIX je názov základnej školy v Bratislave, ktorá pomáha deťom vyrásť na dobrých, múdrych a vzdelaných a preto šťastných ľudí. Môže to znieť ako fráza, ale pre nás je to tvrdá tímová práca. A preto aj nová kapitola nášho života, ktorú sme tento rok otvorili – štafetový beh - pre nás znamená viac než šport, ktorý si naozaj užívame. Je stelesnením toho, o čo sa snažíme.

„Bežím, teda som FELIX“ je heslo tímu, ktorý spojil rodičov a učiteľov. Tímu, v ktorom sa spájajú dva svety, v ktorom sme všetci na jednej lodi (hoci v dvoch autách), spolupracujeme na spoločnom ciele a stávame sa priateľmi. Podporujeme sa a ukazujeme deťom, že keď tím funguje, tak ľudia dokážu viac, ako keď sú sami. Ukazujeme deťom, že šport spája a je dôležitou súčasťou našich životov, baví nás a prináša nám radosť. Ukazujeme deťom, že v tíme má miesto každý, kto chce - dobrí bežci “vylepšia” výsledný čas a tak aj pomalší bežec, ak má chuť a vôľu, môže bojovať. Keď tím funguje, dôležitú úlohu v ňom zohrá každý. A ukazujeme sami sebe aj ostatným, že učitelia a rodičia vedia spolu ťahať za jeden povraz, vedia spolupracovať, vedia sa navzájom podporovať. Vedia si vybudovať také vzťahy, že zvládnu spolu aj pomerne dôvernú atmosféru v aute, aká pri štafetových behoch býva.

FELIX má za sebou 5 rokov snahy o vytvorenie školy, kde sa budú cítiť dobre a vítaní žiaci, učitelia, rodičia. Intenzívne budovanie komunity, reálne vzťahy medzi všetkými Felixákmi, rôzne akcie pre rodiny, podpora vzájomného poznania sa. Niektoré veci sa ťažko merajú. Ako zmerať, či sú ľudia šťastní? Ako zmerať, či sú naozaj dobré vzťahy? Ako zmerať, či je v škole fungujúca komunita? Ako zmerať, či sa rodičia cítia v škole dobre, keď častejšie sa s nimi komunikuje o tých “problémovnejších” veciach než o tom, čo funguje? Ako zmerať, či sú vzťahy učiteľ - rodič naozaj otvorené?

FELIX to robí najmä cez komunikáciu. Rôznou formou, okrem iného sa raz za mesiac stretávame na rannej káve. Podáva sa čerstvá káva, sem tam nejaký koláč od učiteľa, či rodiča, a pol hodinku sa spolu s vedením školy debatuje o všeličom. Čím práve ľudia žijú. A potom sa všetci rozídu sa svojou prácou. Normálna, ľudská atmosféra. A keďže mnoho z nás je nadšených športovcov, často sa debatovalo aj o tom, kam sa dá ísť dobre si zabehať, kde sa dá dobre bicyklovať s deťmi, ako viesť deti k športu. A odtiaľ bol už len krok k nápadu poskladať tím na Od Tatier k Dunaju.

Odozva bola nečakaná, hneď sa zopár prítomných ozvalo, že teda nikdy niečo také nebežali, ale že by do toho išli. Ak Felix postaví tím, chcú byť pri tom. Dvaja rodičia nemohli bežať pre zdravotné dôvody, ale nechceli sa akcie vzdať, tak tím podporili ako šoféri a starali sa aj o všetku logistiku. Len dvaja účastníci nášho tímu mali predtým skúsenosť so štafetovými behmi. Ostatní boli úplní nováčikovia, dokonca viacerí nemali skúsenosť ani s trasami nad desať kilometrov. Záujem bežať prejavili aj ľudia, ktorí vlastne vtedy neboli v úplne skvelej forme. Reakcia rýchlych a skúsených bežcov bola - poďte do toho, hlavne, že bude sranda. Je tu miesto pre každého, kto má chuť. Toto sú presne tie veci, ktoré vo Felixe učíme aj deti. Že cieľom môže byť aj cesta, nielen skvelý výsledok. A vzájomná podpora nás môže dotiahnuť naozaj ďaleko.

Dnes to máme za sebou - zvládli sme ho zabehnúť za 32 hodín. Pre niekoho pomalé, pre niekoho dobré, my sme rozhodne vytlačili zo seba pre tento tím viac než sme považovali dovtedy za svoje maximum. Samých nás prekvapilo, ako sa to všetko zbehlo. Aké to bolo krásne byť spolu. Aké to bolo silné zažiť tých 32 hodín - pre každého z nás a znásobené tým, že sme to zažili spolu. Silné emócie, zážitky, neskutočné endorfíny, ktoré v nás ešte dlho zneli.

Príbeh nášho tímu je pre nás silný. Povzbudili nás rodiny detí zo školy na štarte, a vo veľkom počte aj v ciele. Rodiny, učitelia, aj ďalší pracovníci školy nás sledovali a podporovali cez sociálne siete. Žili náš beh spolu s deťmi cez internet.

A tu náš príbeh NEkončí. Štafetový beh nás dostal, zamilovali sme sa do tej atmosféry, do toho tímového ducha. Všetci sme najviac oceňovali vzájomnú podporu, neskutočnú silu kolektívu, ktorú sme počas behu našli. Kto môže, ide raz za týždeň spoločne trénovať o 8:15, keď odvedieme deti do školy. Chceme ísť ďalej! Pre nás všetkých, ale najmä pre deti, ktorým chceme ukázať aj to, že dôvera aj úspech zaväzuje a treba si klásť nové ciele - realistické, ale ambiciózne.

Vltava Run má skvelú povosť. Krásna a náročná trať v prírode, výborná organizácia. „Bežať vodu Vltava“ sa nám skrátka zdalo byť presne to pravé, čo teraz hľadáme. Ale vedeli sme aj to, že prihlásiť sa je problém a treba mať šťastie... A potom sa objaví možnosť, ako aj prihlasovanie poňať ako výzvu, s ktorou sa treba popasovať, niečo čo si možno zaslúžiť! Ak nebude náš príbeh stačiť na to, aby sme sa dostali do predregistrácie, dúfame aspoň v to, že Vám odovzdá trochu našej energie a nadšenia, s ktorou spolu nielen pracujeme pre naše deti, ale aj beháme 😊

Do behania!

FELIX tím

